

ди, що разом з тобою велику пригоду на морю терпіли, дістали від мене тепер обід, а описали гроші на дорогу і я сам своїм копитом відставлю кожного, де котрий мав їхати. А ти, любий зятю, лишини ся у мене кілька днів, а описали поїдеши з моїм вірним міністром до свого дому і оба привезете тут твою жену і сина, а мою дробу доньку і ваучка, як також і твоїх старих родичів. Нехай і вони хоч на старі дні проживуть в роках разом зі своїми сватами на царськім дворі!

Тоді розказав своїй службі для всіх подорожних приготувати обід, і коли був обід готовий, запросив їх до своїх теремів і об'єднав ними довгі столи у великій світлиці до обіду, а коли пішов засідати, кождий на своїм місці, представив їм свого зятя Петра. На обіді дав кождому гроші на дорогу і сам випроводив їх до корабля. Всі повсідали і поїхали в дальшу дорогу. В гостиннім домі царя лишини ся лиш Петро і доперва четвертого дня запровадив його цар до рідимого Петрового дому разом зі своїм вірним міністром, щоб якнайскорше привести Зулину, Онуфрійка, і старих родичів, Описаних і Марину.

Розуміє ся, радість Петра була велика, утіха безграшчна!

А ви, любі Читачі, не були би такої смоті уїм кождий з вас був у його положенню? Сей Петро, котрий ідуци дорогою заповідний Божих, стільки витерпів біди і негоди заки на останку, ведений провидінем Божим, на морських хвилях дістає ся до того місця, де знаходить свою подругу, свою жену, котрій ні роду ні місця уродження не знає, сей Петро тепер нараз ведений тим самим провидінем Божим, на тих самих хвилях морських дістає ся до міста, в котрім знаходить свого тестя, пана могутного, царя великого, перед котрого розказами кождий як оскасовий листок дрожить і трясє ся і низькі поклони ба! І чияж не мав Петро чого тішити ся? Такого щастя він певно сам не надіяв ся!

А щож попроварило його до того щастя? — питаєте мене любешккі.

Поворот на дорогу заповідний Божих! — відповідаю вам. Та спогади, котру він відправив периний раз в життю щиро, та молитва, котру перед св. Кивотом відмовив периний раз в життю сердечно, вони винагородили його за його вірну службу, за його тяжкі трудн, хоч що правда, багато ще як почувате дальше буде мусів перенести на собі несподіванок і невзгодин, заки остаточно, побідивши всі супротивности, буде жити щасливо і тішити ся богатими плодами благословення Божого! Та послухайте, прошу!

Коли вже корабель, на котрім Петро з міністром вибрав ся до свого дому, рушив ся в дорогу на широке море, приступив